

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11	Utgitt 22 mars.	1926
--------	-----------------	------

Kongelig resolusjon. I henhold til § 41 i lov om havne- 12 mars.
og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes:

1. Der opprettes et havnestyre for uthavnen Karlsøy i Karlsøy herred, Troms fylke.
2. Det område, som underlegges havnestyret begrenses mot nord av en rett linje fra doktorboligens søndre vegg og mot syd av en rett linje fra prestegårdens søndre vegg, begge til høivannslinjen og videre fra denne gående 50 m. utover sjøen. Disse linjer forløper innbyrdes parallelle og loddrette på høivannslinjens hovedforløp. Grensen mot land dannes av høivannslinjen og mot sjøen av en rett linje mellom endepunktene av ovennevnte nordre og søndre grenselinjer.
3.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 13 mars.
at departementet d. d. har bestemt, at de ved kongelig resolusjon av 20 september 1919 fastsatte fiskeriregler for Drevja elv ovenfor Øvstfossen samt i Drevvatnet med deri fallende elver og bekker ophæves forsåvidt angår Drevvatnet med deri fallende elver og bekker i Hemnes og Vefsn herreder, Nordland fylke, kfr. lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 og kongelig resolusjon av 8 januar 1925.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved oversen- 17 mars.
des et av departementet d. d. approbert utkast til endringer i de under 23 september 1920 approberte bruksregler for Vang bygdealmennning, Hedmark fylke.

Efternevnte paragrafer skal herefter lyde:

§ 5. De bruksberettigede har hvert år innen 1 oktober å innsende til styret skriftlig opgave over, hvad de trenger for sig og sine husmenn — med spesifikasjon for hver enkelt — av tømmer, skårne materialer, tørre trær, staur, ved og torv. Rekvisisjon av seteryed, raskyed og skived må være innsendt innen 1 mai.

Alle andragender må være ledsaget av fyldestgjørende oplysninger om, hyortil de rekvirerte materialer skal anvendes.

Til rekvisisjoner, som innkommer efter nevnte frister, tas

17 mars. intet hensyn, medmindre særegne omstendigheter måtte være til stede.

§ 16. Overensstemmende med bestemmelsene i lov om skogvesenet av 22 juni 1863 § 26 h. (jfr. lov av 24 juni 1918) opprettes et fond på kr. 200 000 — tohundretusen kroner — hvis kapital henstår urørlig og hvis renteavkastning skal anvendes til almenningsskogens forbedring ved hensiktsmessige og lønnsomme kulturarbeider.

Med Landbruksdepartementets approbasjon kan fondet økes ved tilførsel av midler innkommet ved saadant salg som i § 15 er omhandlet. (De nuværende paragrafer 16 og 17 blir herefter henholdsvis § 17 og § 18).

18 mars. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvorved i medhold av lov nr. 9 av 20 august 1915 § 2, 2net punktum, kfr. kongelig resolusjon av 16 november 1923, meddeles stadfestelse på en av Bindal herredsstyre i Nordland fylke under 3—4 februar 1926 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at hund som i Bindal herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan så vel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

19 mars. **Lov om utnevnelse av biskoper i den norske kirke.**
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mars 1926 sålydende:

§ 1. Når et bispeembede i statskirken er blitt ledig, oppfordrer Kirkedepartementet de i selvstendig embede værende prester i bispedømmet, prostene i de øvrige bispedømmer, de teologiske professorer ved Universitetet og professorene ved det Teologiske Menighetsfakultet til direkte å innsende erklæring om hvilke 3 menn — som har de lovbevalte betingelser for å komme i betraktning — de anser mest skikket til å utnevnes til det ledige embede. Disse menn blir å nevne i den orden hvori de foreslås å burde komme i betraktning, således at den som fortrinsvis anbefales, nevnes som nr. 1.

§ 2. Enn videre underretter departementet bispedømmets samtlige menighetsråd om, at de har adgang til på samme måte å bringe i forslag 3 menn, som anses best skikket for embedet. Erklæring herom blir å protokollere og vedta ved votering, hvis utfall tillike protokolleres. Ønskes intet forslag avgitt, blir også dette å anmerke i forhandlingsboken. Utskrift av denne innsendes innen en bestemt frist direkte til departemen-

tet, i tilfelle med angivelse av navnene på de 3 som har fått 19 mars.
flest stemmer, og stemmenes antall. Menighetens prest (pre- Nr. 1.
ster) deltar ikke i stemmegivningen.

§ 3. Når erklæringene er innkommet til departementet, tilstiller dette rikets biskoper meddelelse om stemmegivningens utfall med anmodning om innen en nærmere fastsatt frist å avgi erklæring om hvilke 3 blandt de således nevnte menn de anser best skikket som biskop.

Embedet blir derefter å besette av Kongen overensstemmende med grundlovens §§ 21 og 92.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov av 15 juni 1882 om geistlighetens medvirken ved bispeembeders besettelse og lov nr. 4 av 3 desember 1920 § 15 om menighetsrådets deltagelse i bispevalg.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 19 mars 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i den almindelige borgerlige straffelov. 19 mars.
Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mars 1926 sålydende:

I.

Straffelovens § 328 skal herefter lyde således:

Med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den som

1. uhjemlet offentlig bærer eller lar nogen i sin tjeneste bære den for en offentlig tjenestemann foreskrevne drakt eller andre kjennetegn på et offentlig tjenesteforhold, eller drakt eller kjennetegn, som lett kan forveksles med hine, eller
2. offentlig eller i rettsstridig øiemed utgir sig for å inneha nogen offentlig tjeneste eller medvirker hertil, eller
3. foretar nogen handling, som alene kan foretas i henhold til en offentlig tjenestestilling, som han ikke innehar, eller
4. uhjemlet offentlig eller i rettsstridig øiemed benytter eller lar nogen i sin tjeneste benytte et kjennetegn eller en betegnelse, som ved overenskomst med fremmed makt er forbeholdt personale, innretninger eller materiell, som er bestemt til å yde hjelp til sårede og syke i krig, eller tegn eller betegnelse, som lett kan forveksles med hine, eller

- 19 mars. 5. uhjemlet bruker offentlig våben, merke eller segl eller
 Nr. 2. noget våben, merke eller segl som lett kan forveksles med
 et offentlig.

Den som ellers uhjemlet offentlig bærer eller lar nogen i sin tjeneste bære noget for innehavere av særlige stillinger av øvrigheten bestemt eller godkjent kjennetegn eller noget dermed så likt, at forveksling lett opstår, straffes med bøter. Det samme gjelder den, som uhjemlet offentlig eller i rettsstridig øiemed tillegger sig eller bærer nogen norsk eller utenlandsk titel eller ærestegn.

II.

Denne lov trer i kraft den 1 januar 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 19 mars 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

- 19 mars. Lov om adgang for kommunene til å ut-
 Nr. 3. ligne en tilleggsskatt på større inntekter
 for budgettåret 1926—1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mars 1926 sålydende:

§ 1. For det kommunale budgettår 1926—27 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefrie del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er

over kr. 12 000,00, men ikke over kr. 20 000,00, tillegg 1 pct.	19 mars.
» » 20 000,00 —»— » 30 000,00, tillegg 1½ pct.	Nr. 3.
» » 30 000,00 —»— » 40 000,00, tillegg 2 pct.	
» » 40 000,00 —»— » 60 000,00, tillegg 2½ pct.	
» » 60 000,00 —»— » 80 000,00, tillegg 3 pct.	
» » 80 000,00 —»— » 100 000,00, tillegg 3½ pct.	
» » 100 000,00 —»— » 125 000,00, tillegg 4 pct.	
» » 125 000,00 —»— » 150 000,00, tillegg 4½ pct.	
» » 150 000,00 tillegg 5 pct.	

Tillegget kan — for alle inntekter underett — forhoies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 19 mars 1926.

HAAKON.

(L.S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897. 19 mars. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mars 1926 sålydende:

§ 111 i lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 skal lyde således:

Autorisert translatør tilkommer for utførelse av skriftlige oversettelser til eller fra fremmede sprog en godtgjørelse av 3 øre pr. ord, beregnet efter hvad vedkommende dokument utgjør i oversettelse. Ved beregningen regnes et ord gjennomsnitlig å utgjøre 6 bokstaver. Minste betaling for en oversettelse er dog kr. 5,00. For denne betaling leveres oversettelsen renskrevet (maskin- eller håndskrevet) og bekreftet. Forlanges den i flere eksemplarer, betales der for hver gjenpart et tillegg av 10 pct. av den ovenfor nevnte godtgjørelse. For denne betaling kan gjenparten forlanges bekreftet.

Under helt ekstraordinære forhold f. eks. når oversettelsesarbeidet på grunn av sakens presserende natur må utføres som nattarbeide kan translatøren treffe avtale med vedkommende rekvirent om en inntil 100 pct. høiere betaling. Ellers er han forpliktet til å utføre arbeidet for den vanlige godtgjørelse.

Når autorisert translatør tilkalles som tolk i retten, skal denne, forsåvidt ingen annen overenskomst er truffet, tilkjenne

- 19 mars. ham betaling, hvilken avpasses efter det arbeide som er an-
 Nr. 4. vendt og lengden av den reise som måtte være tilbakelagt. Det
 samme gjelder når annen sprogkyndig mann har måttet til-
 kalles.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1926.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 19 mars 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

19 mars.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: I. I henhold
 til § 11, jfr. § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai
 1860 og § 3 i lov angående særegne foranstaltninger mot tu-
 berkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på
 vedtak av herredsstyret for Børge herred, Nordland
 fylke, i møter 23 august 1924 og 24 juli 1925 om nye alminde-
 lige helseforskrifter, nye forskrifter til motarbeidelse
 av ondartede smittsomme sykdommers utbredelse og forskrift
 om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning. II. De for
 herredet ved kongelig resolusjon av 16 februar 1901 appro-
 berte almindelige helseforskrifter og ved kongelig resolusjon
 av 8 desember 1900 approberte forskrifter til motarbeidelse av
 ondartede smittsomme sykdommers utbredelse opheves fra den
 tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter
 m. v. er sålydende:

§ 1. Når nogen akter å opføre eller flytte husbygning
 skal han gjøre anmeldelse herom til nærmeste medlem av
 helserådet og for øvrig iakttta følgende:

- a) Avstand mellem våningshus og uthus skal være minst
 10 meter.
- b) Grunnen som våningshus opføres på skal være befridd
 for matjord og tilstrekkelig avgrøftet for grunn- og over-
 vann, så der ikke dannes vannansamlinger like ved eller
 under huset.
- c) Våningshus skal overalt hvile på en forsvarlig tett grunn-
 mur, som må ha tilstrekkelig mange lufthuller, så der
 blir luftveksel under huset.
- d) Grunnmuren skal nå minst 30 cm. opover jorden. Hvert
 beboelsesrum skal være minst 2,25 m. høit fra golv til tak
 i hel etasje, loftsrum minst 2 m. hvor taket er lavest. Gul-
 vet i nederste etasje skal være dobbelt (stubbgolv) og for-
 synt med tett, fast tørr fyll, eller på annen måte gjøres

forsvarlig tett og varmt. Hvert beboelsesrum skal ha minst 19 mars ett slagvindu og vindusflaten skal være minst 1/10 av gulvflaten.

§ 2. Jordgammer må for fremtiden ikke opføres til beboelsesrum for mennesker.

§ 3. Finner helserådet noget bebodd hus eller annet oppholdssted for mennesker å være skadelig for helsen på grunn av mangel på lys og luft, ved fuktighet, urenlighet, overfylling av mennesker eller av andre grunner kan det forby at huset eller rummet brukes til manglene er rettet.

§ 4.

- a) I soverum eller andre beboelsesrum må ikke innsettes kokeovn, medmindre den er innrettet slik, at all damp ledes ut i fri luft (damphette).
- b) Husdyr undtagen hund og katt må ikke huses i våningshus eller rum som har vegg og tak sammen med dette.

§ 5.

- a) Til hvert våningshus skal der innrettes et privet. Privetbingen skal, hvor den ikke er felles med gjødselbingen, jevnlig påfylles torvstrø, jord eller annen fyll, så stank undgås, og tømmes minst en gang årlig. Privetgjødsel skal hvis den ikke brukes til gjødsling nedgraves på et avsides sted og dekkes så omhyggelig med jord, at all stank undgås. Privetets sæter og gulv skal vaskes minst en gang ukentlig.
- b) Ved bygninger og steder, hvor der jevnlig samles mange mennesker som kirker og forsamlingshus, skal der være hensiktsmessige for publikum tilgjengelige priveter og urinsteder, som holdes tilbørlig rene og fri for stank.
- c) Sjøppel og annet avfall i eller omkring husene må man ikke slenge fra sig på tunet men samle det i en grav eller bing, som må være minst 10 m. fra våningshuset, og som jevnlig må påføres jord, sand og kalk eller annen fyll.

Privet, urinsted eller søppelbinge må ikke ligge slik til, at der kan sige noget av det til våningshus, stabbur, gårdsplass eller til steder, som der hentes drikkevann fra. Herefter må man heller ikke legge slike stoffer nærmere allfarvei enn 10 meter. De samme regler gjelder for komposter og andre gjødseldynger på jorden, medmindre de er overdekket med tilstrekkelig tykt jordlag.

Selvdøde dyr skal nedgraves i jorden på et avsides sted, som ikke har avløp til brønn, bekk eller elv, som der tas drikkevann fra, og minst 1 m. under jordoverflaten. Går sykdommen inn under lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer kommer denne lov til anvendelse.

19 mars.

§ 6. Akter nogen å sette i gang bedrift, som ved stank eller giftige gasser kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes helse, skal planen på forhånd bli forelagt helse-rådet og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og ved driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter. Bedrift av denne slags som er i virksomhet er underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har til enhver tid å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære misligheter.

§ 7.

a) Bekk eller elv hvorfra drikkevann eller matvann hentes må ikke forurennes ved vaskning av klær, badning eller på nogen annen måte, medmindre forurensningen skjer nedenfor det sted hvor der tas vann.

b) Man må ikke grave brønner der, hvor vannet kan bli ut-skjemt ved urent tilsig. Enhver brønn som ikke er større enn 2 m. i hver kant skal være stensatt eller tømret, og øverste kant av brønnen skal være minst 30 cm. over jord-overflaten og forsynt med tett tak til beskyttelse mot overvann og andre forurensninger, samt med brønnbøtte eller pumpe. Brønnen skal tømmes og renses hvert annet år.

Mark som ligger langs bekker eller vassdrag, hvor man tar vann til husbruk nedenfor, må ikke gjødsles med privet-gjødsel nærmere enn 20 m. og med kreaturgjødsel nærmere enn 8 m., medmindre forhindringsgrøft parallelt med elveløpet opkastes 5 m. fra dette.

§ 8.

a) Butikker skal holdes rene og godt utluftet. Utenfor inn-gangsdøren skal der være anbragt fotskraper.

Gulv og disk vaskes med såpe og vann minst 2 ganger ukentlig, og de øvrige dager overstrykes med våt svaber. Tørrfeining er forbudt.

Der skal være et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn dekkes med fuktig sagflis, torv eller lignende. Spyttebakkene skal hver dag rengjøres og deres innhold op-brennes.

Butikker hvor der selges melk, fløte eller andre mat-varer, og rum hvor matvarer eller melk som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som sove-rum eller kjøkken.

Disse butikker eller rum skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rent håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender. Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenheter, så vel i butikken som i tilberednings- og lager-

rummene. Når det lar sig gjøre skal varene anbringes i 19 mars. vel renholdte, tillukkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller lignende. Vekt- og måleredskaper som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være rene når de brukes. I melkeutvalg må der ikke drives handel med andre varer, som kan forurense melken eller gi den usmak.

Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Ved omførsel av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og annen forurensning.

- b) Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges på steder, hvor der forekommer noget tilfelle eller finnes noen bacillebærere av farlig smittsom sykdom blandt mennesker eller dyr, som kan utbres med varene.

Dessuten kan helserådet forby handel med og tilberedning av melk eller melkeprodukter på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved melkens behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet kan forby handel med og tilberedning av melk og andre matvarer på steder hvor enten dets lovmeholdig gitte pålegg ikke efterkommes, eller stedet av samme grunner ikke egner sig til sådan næring.

- c) Utskjemte eller av annen grunn sundhetsskadelige matvarer må ikke selges eller benyttes til mat. Helserådet er berettiget til å utta prøver og kan sørge for at slike varer blir ødelagt eller fjernet på eierens bekostning.

- d) Matvarer eller nydelsesmidler må ikke tilsettes stoff, som av helserådet anses sundhetsskadelig eller egnet til å skjule at varen er bedervet.

§ 9. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys til salg uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

§ 10. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring minst en gang om året. Vaskning av gulv, vegger og tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennemtrenk flere dager.

Kjørene skal holdes rene. Melkekar og melk må behandles med den største renlighet. I ethvert fjøs skal der være vaskevannsfat med såpe og rent håndklæ.

Den som melker skal være iført et rent armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur og spener med ren, hvit klut. Melken må snarest bringes ut av fjøset. Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås må de kar hvor den opbevares være

19 mars. tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum hvor syke oppholder sig.

Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

§ 11. Bakerier, slakterier, meierier og andre produksjonssteder for matvarer må ikke opprettes eller forandres uten forutgående anmeldelse til helserådet. De skal til enhver tid stå under helserådets kontroll og eierne skal være pliktig til uoppholdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne nødvendig for å hindre at matvarer forurenses eller bederves. Lokalerne skal holdes godt luftet og rene og være således innrettet, at de lett kan rengjøres.

§ 12.

- a) Utenbygds folk må ikke bortsettes i herredet for offentlig regning medmindre der foreligger attest fra hjemstedets læge, for at de ikke lider av nogen akutt smittsom sykdom og heller ikke kommer fra smittet hus, som ikke er desinfisert.
- b) Gjenstander som er skadelig for helsen fordi de inneholder giftige bestanddeler må ikke falbys eller selges. Helserådet kan forby salg, annen overdragelse eller bruk av sådanne gjenstander, som det anser skadelige og er i dette tilfelle berettiget til å fordre utlevert fornødne prøver.
- c) Elever ved offentlige skoler som læreren har grunn til å frykte er angrepet av utøi, skabb eller annen lidelse, som antas opstått ved urenlighet, skal sendes hjem og forbys skolen inntil de er rene.

§ 13. I distriktets fiskevær gjelder dessuten følgende regler:

- a) I rorboder må ikke innlegges flere personer enn én for hver 5 m.³ luft boden inneholder. Herfra kan helserådet gjøre undtagelse, såfremt fiskeriforholdene krever det. På en av veggene kal være malt kubikkinnholdet av boden med angivelse av det lovlig tillatte antall beboere.
- b) I enhver rorbod skal i de til beboelse bestemte rum enten anbringes et slagvindu eller en trekkpipe som med letthet kan åpnes og lukkes.
- c) Enhver nybygning og ombygning av rorboder skal anmeldes til nærmeste medlem av helserådet.
- d) Enhver rorbod skal rengjøres minst en gang ukentlig. Før hvert fiske skal rorboden være vel utluftet og ren.

Efter et endt fiske må rorboden vaskes og utluftes. Hvis dette ikke er utført av beboerne påligger det eieren.

e) Ved rorbodene skal der av vedkommende eier anskaffes 19 mars. tilstrekkelige og hensiktsmessige priveter, og disse skal hvor anledning gis, anbringes således at avfallet faller i sjøen. Rengjøring av privetene påligger dem der benytter dem. Angående renholdelsen av privetene har helserådet å henholde sig til vedkommende høvedsmann.

f) Alt avfall som smuss, rester efter egning o. lign. blir å opsamle i en tett, tjæret tønne eller kasse med lokk, som av eieren skal være anbragt ved hver rorbod. Der skal finnes minst en kasse eller tønne for hvert fjerde båtlag. Det påligger beboerne av rorboden å tømme disse før overfylling finner sted og bringe innholdet ned i fjærmål, så det føres bort av sjøen. Avfallet må ikke på nogen måte feies ned gjennom rorbodens golv medmindre det faller like i sjøen.

g) Eieren av rorboden skal skaffe bort all urenlighet efter fisket. Det må være gjort innen utgangen av april måned eller iallfall innen 8 dager efter at sneen er borte, dersom den er til hinder.

Et eksemplar av disse regler skal ved helserådets foranstaltning slås op i enhver rorbod.

§ 14. Når en tæringssyk skifter bopel, skal det meldes helserådets ordfører av den som den syke flytter fra.

§ 15.

a) Hvis særegne forhold krever det kan helserådet efter andragende derom innvilge avvikelse fra disse regler.

b) Undlater nogen å utføre de av helserådet i medhold av lov efter disse forskrifter påbudte foranstaltninger, kan helserådet la det fornødne utføre for vedkommendes regning.

c) Helserådets medlemmer skal påse at disse forskrifter overholdes og i tilfelle av overtredelse gjøre anmeldelse til helserådets ordfører, som i fornødent fall skal foranledige overtredelsene påtalt efter loven.

Forskrifter til forebyggelse av ondartede smittsomme sykdommers utbredelse.

§ 1. Ved optreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet skal den husbond eller husfar, som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring såvidt omstendighetene tillater. Avsondringen må omfatte ikke bare den eller de syke selv, men også den eller de som pleier de syke, samt sengklær, gangklær og andre bruks-

19 mars. gjenstander som de syke eller de som pleier dem benytter eller har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i de rum hvor de syke opholder sig.

§ 2. Inntil læge er kommet til stede og har meddelt nærmere forskrifter må samkvem mellem det sted hvor sykdommen er optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer som tilhører samme husstand som de syke ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antall mennesker. Uvedkommende må ikke tilstedes adgang til de rum hvori de syke opholder sig. Sammenkomster i selskapelig eller andre øiemed må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.

§ 3. Når lægen er kommen til stede, kan han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander som sykdommen krever og omstendighetene tillater.

Lægens forskrifter må nøie efterkommes inntil de tilbakkalles av lægen selv eller av helserådet eller dets ordfører.

Er lægen ikke selv ordfører i helserådet skal han snarest mulig sende melding til dette om ethvert tilfelle av farlig smittsom sykdom som han har fått til behandling.

§ 4. Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er optrådt må det ophøre, inntil tillatelse er gitt av helserådets ordfører.

§ 5. Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrådt må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Forsåvidt sykdommen er optrådt i lærerens husstand og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil helserådets ordfører har gitt nærmere bestemmelse.

§ 6. Såsnart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i den anledning trufne forføyninger er kommet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføyninger som efter tilfellets beskaffenhet er nødvendige.

§ 7. Overtredelse av bestemmelser i foranstående §§ eller av de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

19 mars

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes: 1. Overensstemmende med § 1 i lov om vårsildfisket av 24 september 1851 organiseres et særskilt opsyn under vårsildfisket i Vest-Agder fylke. 2. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de til opsynets iværksettelse fornødne foranstaltninger, utferdige nærmere forskrifter for dets virksomhet samt til å treffe de i ovennevnte lovs § 23 omhandlede bestemmelser vedkommende fiskedommere.

Kongelig resolusjon, hvorved der i medhold av § 6 i 19 mars lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 og i henhold til herredsstyrets beslutning i møte den 19 oktober 1925 meddeles approbasjon på nye skogvedtekter for Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke, sålydende:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær må kun finne sted efter utblinkning av statens skogforvalter eller fylkesskogmesteren eller en av deres assistenter eller av en av de ansatte opsynsmenn, som merker trærne på rot og stamme med en av herredsstyret godkjent blinkøks.

Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon må som regel anmeldes til opsynsmannen minst 8 dager før blinkning ønskes igangsatt.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 omfatter ikke åvirkning av helt tørre (døde) eller vindfelte trær.

§ 3. Der anordnes et skogråd. Skogrådet ansetter eller velger det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for dem. Det har å påse overholdelsen av disse vedtekter og å anmelde overtredelse for politiet. Skogrådet velger formann med varammann. Formannen fastsetter tid og sted for møtene. Skogrådet avgir årsberetning til herredsstyret innen utgangen av januar.

§ 4. Opsynsmennenes lønn utres av herredskassen mot refusjon av det halve beløp av statskassen. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 5. Tvist om utblinkning avgjøres efter partenes begjæring av fylkesskogmesteren.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff.

§ 7. De ved kongelig resolusjon av 23 januar 1905 approberte skogvedtekter for Grong herred opheves for Namsskogan herred fra det tidspunkt, nærværende vedtekter trer i kraft.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 19 mars. at departementet d. d. har approbert en beslutning av styret for Imsdalen statsalmenning angående forandring av § 6 i de nugjeldende bruksregler for almenningen approbert 14 juli 1887.

Den forandrede § lyder således:

«§ 6. Hugst av bartrær og løvtrær må kun foregå i tiden fra 15 september til 15 desember. Tilgodegjørelse av topp, avfall og røtter efter §§ 2 og 4 kan foruten i nevnte tid også foregå i den hele setertid, så lenge forstvesenet finner at her ved ikke skjer noen misbruk.

- 19 mars. Løvhugst må alene foregå i tiden fra 20 august til 10 september og kun på de trær der er utvist til hugst samme høst.»
- 20 mars. Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 21 mars 1919 om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 mars 1926 sålydende:

Midlertidig lov av 21 mars 1919 om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene vedblir å gjelde inntil 21 mars 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 20 mars 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Rettelse.

I Landbruksdepartementets skrivelse av 18 februar sistl. (inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 7 s. 58), inneholdende endringer i jordsalgsreglementet for Finnmark er ifølge meddelelse fra departementet innløpet en avskrivningsfeil, idet der i skrivelens 6te avsnitt står:

«Seterplasser bortforpaktet ikke til «plasser» men til gård eller flerhet av gårder og for et tidsrum av inntil 30 år».

Der skal stå: «Seterplasser bortforpaktet ikke til «person» men til gård eller» o. s. v.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.